

Хеликоптер“ родителството може да доведе до „парникови деца“

[pedagogika](#)

юли 1, 2020

Така наречените родители-хеликоптери могат да бъдат причина за още по-опасна ново тенденция в родителството – „парникови деца“

Всички сме запознати с четирите родителски стила, но с напредването на развитието на обществото установяваме, че не всеки родител се вписва в тези четири полета, поставяйки ни пред необходимостта от допълнителна категоризация на типовете родителство. Всички стилове на родителство имат своите плюсове и минуси, но някои от тях оказват трайно отрицателно въздействие върху развитието и благосъстоянието на децата. Например, непривързаният родителски стил означава студена проява на привързаност, която не дава нищо, но и не отнема нищо. Тези деца често, когато пораснат, имат трудности с поддържането на смислени връзки, проявяват лошо психично здраве и предизвикателно поведение както в зряла възраст, така и през цялото детство.

Родителите в така наречените „Нови години“

Наред с натиска да бъдат „супер родител“ в днешния свят, много възрастни отлагат раждането до по-късен етап от живота си и в резултат на това броят на децата, които се раждат в семействата, намалява. Въпреки че това може да не изглежда като проблем, всъщност е. Когато семействата са имали от пет до осем деца, винаги е имало „място за грешки“, тъй като децата растат естествено в широк спектър на успех, който биха могли да достигнат. В наши дни, когато средното семейство има само едно до три деца, натискът се оказва огромен.

„Парниковите деца“ се определят като деца, които са строго притиснати да постигнат академични постижения по-бързо от това, което е познавателно и интелектуално подходящо за тяхната възраст. Това е причинено от добавените стресови фактори като новопоявили се състезателен характер между родителите и нарастващата популярност на тенденции като родители-хеликоптери и още по-лошо отглеждане при така наречените „косачки“, които се стараят да премахнат всяка трудност пред детето.

Авторката Алиса Куарт разказва за лошите ефекти, които се проявяват при „парниковите деца“, като социалната изолация и огромното въздействие, което оказва този тип родителство върху тяхната зрялост и професионализъм. Процентът на депресия в детска възраст нараства и това може да се дължи до голяма степен на новите стилове на родителство, като „родители-хеликоптери“.

Какво означава напрежение?

От най-ранна детска възраст, през стартирането в частни училища до момента на прием в най-добрите университети, родителите усещат огромна тежест и напрежение да отглеждат едно постоянно отлично представящо се дете. Сега повече от всякога децата се изтласкват до границите на възможностите им във всеки един аспект от живота, което включва както академичните занимания, така и спорта, и извънучебните занимания, които биха могли да ги направят най-добре представящите се във всяко отношение, в най-добрият възможен университет.

Преди няколко години „децата извън рамките“ бяха явления, които се появяваха в новините, а родителите им бяха обвинени, че запълват свободното време на детето си с всякакви дейности, за да го държат заето и да го подготвят по-добре за бъдещето му. Бързо научихме, че това всъщност причинява повишени нива на тревожност и повишен процент на неуспех поради нереалистично поставените изисквания.

Алиса Куарт въвежда понятието „образователен комплекс“, който се основава на идеята, че родителите усещат мълчаливата криза на времето, знаейки че имат ограничен брой часове, за да научат децата си възможно най-много „докато могат“, преди детето им да порасне и да е способно да взема решения по свободна воля. Идеята се основава на убеждението, че 10 000 часа, посветени в изучаването на дадено умение ви правят „експерт“ и ето защо родителите осъзнават, че имат 10 000 часа през детството, за да помогнат на децата си да станат всеотстранно развити личности. Но на каква цена?

Други опасности?

Подобно на нежните цветя, отглеждани в парникови сгради, тези „парникови деца“ понякога се борят да процъфтяват извън добре контролираната и силно структурирана

домашна среда. Веднъж щом тези деца навлязат в реалния свят и техните родители вече не могат да контролират всички променливи, те попадат в свят, който не е само добър към тях, но често е суров и не прощава грешки. Тези деца проявяват липса на самостоятелност и високи нива на тревожност, което води до интернализиране на проблеми, които всеки човек е в състояние да контролира сам.

Забелязва се ефект на пулсация, което означава, че начинът, по който децата са били отгледани от своите родители, влияе върху собствените им стилове на родителство. Смята се, че децата ще се превърнат в точно такива родители, каквито са били техните или пък ще изберат точно обратния модел на родителство. Нито един от тези избори в случая не е добър. Ако едно дете, което е било „парниково дете“, продължи с този модел и е такъв родител за собствените си деца, негативните ефекти продължават и само пораждат повече тревожност в децата. Ако обаче родител, който е бил отгледан като дете от родител-хеликоптер, реши да възприеме обратния модел на поведение спрямо децата си, това може да има също толкова негативни въздействия, защото често се проявява като родителство оставено на „течението“, което също води до усложнения.

И накрая, „парниковите деца“ могат да негодуват срещу натиска, който родителите оказват върху тях. Виждаме тенденция от вече възрастни хора, които след като излязат от дома на родителите си, тръгват в обратна посока. Те могат да проявяват поведение като гняв и дезорганизация, защото това се възприема от тях като чувство на свободата, която никога не им е била предоставяна като деца. Те могат също така да продължат да постигат високи цели и същевременно да страдат от психични разстройства и ниско самочувствие, вкоренени в (често лъжливи) убеждения, че не са достатъчно добри или не са достатъчно успешни. Страхът от

неуспех често е движеща сила за тези децата, които продължават да се опитват да го превъзмогнат като възрастни. Те често не са склонни към риск и са психически крехки.

Позволяване на децата да почиват

Никой родител не иска детето им да ги обвинява в лошо детство или липса на образование, но да претоварвате детето си непрекъснато, също не е добре. Когато разглеждаме благосъстоянието на децата, трябва да разгледаме множество перспективи като социални умения, емоционална интелигентност и интернализирано щастие. Имайте предвид „прегриването“ при малки деца и позволете на детето си подходящо детство, изпълнено със спокойна, свободна игра и съобразени с възрастта очаквания.

Позволете на вашето дете да прекарва здравословни количества време навън и да взаимодейства с други деца. Радвайте се на детето си и отделете време за занимания, от които то искрено се интересува. Покажете им състрадание и подхранвайте естественото им чувство на любопитство и желание да се учат на нови неща, без да прилагате допълнителен натиск.

Нека децата бъдат деца и ще видите как разцъфват.

Източник: Familyeducation.com